

БОЛГАРИ; ТАКО И ВА ЕДРЕНЕЛИСКАЖ СТРАНА ШНЪ ПОСЕЛИЛА БОЛГАРОКЪ. ТИА ПЕТЬ ЦАРИ НАЙ РАЗПРОСТРАНИЛИ И РАЗШИРИЛИ ЗЕМЛЮ БОЛГАРОМЪ И НАСЕЛИЛИ ИХЪ ПО ТИА ЕПАРХИИ ТАКОЖЕ РЕЧЕ СЕ. И ДО ДНЕСЪ БОЛГАРИ СЪДАТЪ И ЖИВѢЮТЪ НА ТАЈ ЗЕМЛА (Исторія слав'єноболгарская собрана и нареждена Паисіемъ іеромонахомъ в лето 1762. Изд. Йор. Ивановъ, София 1914, стр. 14).

За българска етнографска граница, споредъ схващането на Паисия, можемъ съди отъ главата, дѣто сж събрани бѣлѣжки за българските светци. И споредъ тая глава македонските области сж смѣтани за български. Отъ българските светци, които били родомъ или просияли въ Македония, Паиси поменава между други: св. Клиmenta и св. Наума Охридски, св. Николая Охридски, св. Илариона Мъгленски въ Воденско, св. Ивана Рилски, св. Гаврила Лѣсновски, който поживѣлъ въ пѣстию Лѣсновскою въ епархии Шипскии, св. Якима Сарандапорски при Крива-паланка, св. Йоаникия Дѣвически, който живѣалъ въ гѣрѣ Дѣвичѣ, на предѣлъ сѣрѣски и бѣлѣшки, въ епархии Грачанскїи на Бѣло поле, св. Ангела, мѫченъ прѣзъ 1750 г. въ Битоля, въ село Флорина (Леринъ). За послѣдния се прибавя: Той етъи мѣникъ "Інггъль въ нашаага врѣмена просїалъ въ Бѣлградскою землю. На края на бѣлѣжките си за българските мѫченци (стр. 83) Паиси добавя: толіко возмѣгъхъ етихъ мѣчениковъ ймена йзвѣбрести, що са били въ бѣлградски родъ и язикъ.

1770 г.

№ 82.

Б и т о л я .

Най-напрѣдъ въ 1770 г. и сетнѣ въ 1802 г., като второ издание, е печатанъ четириезиченъ рѣчникъ-разговорникъ на четирийтъ християнски езика, употребявани въ Битолската епархия. Неговъ авторъ е билъ куцовлахътъ попъ Данилъ отъ Москополе (Корчанско). Тая книга е озаглавена въ второто издание: Εἰσαγωγικὴ διδασκαλία περὶέχουσα λεξιὰν τετράγλωσσον τῶν τεσσάρων κοινῶν διαιλέκτων, ἥτοι τῆς ἀπλῆς ρωμαϊκῆς, τῆς ἐν Μοισίᾳ Βλαχικῆς, τῆς Βουλγαρικῆς, καὶ τῆς Ἀλβανιτικῆς. Συντεθεῖσα μὲν ἐν ἀρχῇ χάριν εὐμαθείας τῶν φιλολόγων ἀλλογλώσσων νέων παρὰ τοῦ Αἰδεσμωτάτου, καὶ Λογιωτάτου Διδασκάλου, Θίκονδρου, καὶ Τεροκήρυκος κυρίου Δανιὴλ τοῦ ἐκ Μοσχοπόλεως. Καλλυνθεῖσα δὲ καὶ ἐπαυξηγθεῖσα τῇ τροσθήκῃ τινῶν χρειωδῶν καὶ περιεργείας ἀξίων, καὶ εὐλαβῶς ἀφιερωθεῖσα τῷ Πανιερωτάτῳ, καὶ Λογιωτάτῳ Μητροπολίτῃ Πελαγωνείας, Υπετίμῳ